

Hans Pauli Holm á Torvheyggi sjeyti

Kvøðuljórnir ljóma í útvarpinum í stovuni, og pápin vísir hegnisliga áhugaðu dóttirini, hvussu ein valsur skal dansast. Aftur traðkar hann í dansiskógvarnar og við kønum fetum førir hann dóttir sína runt á stovugólvinum, meðan vakra og sterka rødd hansara syngur afturvið. Hetta er eitt av bestu minnunum, sum eg havi um pápa mín, tá eg var yngri.

Pabba, Hans Pauli Holm, er sjeyti tann 26. november.

Hann er føddur á Sevmýri á Tvøroyri í 1945 og er sonur Sannu og Poul (Skipper) Holm. Pabba er triðelst av seks systkjum; Inger, Pipan (Thora), Hans Pauli, Gunnar, Poula og Mina.

Pabba giftist mammu, Noomi (fødd Jespersen) í 1972 og saman eiga tey fyra børn og higartil níggju abba- og ommubørn.

Sum ungur var pabba virkin fót-bóltsspælari við TB; 17 ára gamal spældi hann fyrsta dystin í bestu deildini ímóti HB á Sevmýri í 1963, og spældi hann við TB til 1976. Seinni hevur hann eisini virkað sum venjari – bæði ungdomsvenjari og í 1989 sum venjari hjá TB í 2. deild, har hann førði

teir upp í 1. deild. Hetta vóru júst 40 ár eftir at pápin, Poul Holm var venjari hjá TB. Pabba hevur eisini í tveimum førum sitið sum formaður í TB og verið nevndarlimur.

Tá ið TB-bókin kom út í 1992 á hundrað ára degi felagsins, vóru tað pabba og Einar Larsen, ið stóðu fyri bókini. Eisini var pabba ein tann fyrsti, sum fór undir fót bólt svenjarútbúgving í Føroyum og eitt tíðarskeið stóð hann fyri f øroyskum fót bólt svenjingarlegum í Birmingham í Bretlandi. Alskurin til fót bólt sspælið er enn líka stókur, serliga tá Liverpool spælir á skíggjanum, tá situr pabba í øllum f ørum klárur. YNWA er vakurt litprikað á armin; pabba sigur tó, at týðningurin er tvítáttaður – liðtýðningurin, men uppaftur týðningarmiklari er tað at hava familjuna rundan um seg; tað at ikki ganga gjøgnum lívið einsamallur!

Pabba hevur altíð havt áhuga í samfelagsviðurskiftum, serliga hjá arbeiðarastættini. Hann var skrivari í Fylking frá 1984-89 og aktivur sum skrivari í Tvøroyrar sosialdemokratiska felag seinast í 80´unum og inn í 90´ini. Heitin í á bókunum, ið standa lisnar og

granskaðar á bókahillunum, vitna eisini um henda áhuga, alt frá Che Guevara til Mandela.

Arbeiðslívið hjá pabba hevur verið fjølbroytt. Sum ungur arbeiddi hann á Kommunuhospitalinum í Keypmannahavn, hann hevur arbeitt stutt skifti sum læraravikarur, sum arbeiðsmaður hjá Tvøroyrar Kommununi, á flakavirki og sum skrivstovumaður á Arbeiðseftirlitinum. Hann hevur eisini sitið í ymiskum nevndum, m.a. í Ídnaðargrunninum.

Í 1996 fluttu pabba og tey til Bornholm, tí at mamma skuldi víðariútbúgva seg. Har búðu tey í næstan trý ár. Pabba sigur ofta, at hetta var besta tíðarskeiðið í lívinum; gott fólk, gott veður og gott arbeiði.

Heimið, sum pabba vaks upp í á Sevmýri, var eitt heim fyllt við gleði og lívi; altíð vóru fólk í køkinum, kaffi á kannuni og vaflur í køkudósini. Tað bleiv tosað og flent hart og tónin var lættur. Hetta lætta lyndið hevur pabba havt við sær heim á Torvheygg. Pabba er altíð í góðum lag. Tú verður glaður og upplyftur, tá tú ert saman við slíkum menniskjum. Altíð jaligur, altíð skemtingarsamur

og prátingarsamur, altíð blíður og hjálpsamur og ikki minst altíð góður, spælandi, flennandi og syngjandi saman við abba- og ommubørnunum.

Tað at syngja er eisini nakað eg seti saman við pabba. Poul-abbin sang eisini altíð, og eg hómi enn í minninum, tá ið hann kom syngjandi út eftir vegnum til okkara. Pabba elskar at syngja og ger hann tað eisini sera væl við ljómandi og harðari rødd. Allarbest er í veitslulagi at sita saman við pabba og syngja gamlar danskar og norskar sangir, Poul F og kendar enskar balladur.

Pabba hevur orðið í sínum valdi; er ein sera góður, kensluborin og skemt-

ingarsamur røðari. Tað skrivaða orðið hjá pabba eigi eg eisini nógv dømi um. Øll brøvini, sum hann hevur skrivað, meðan eg búleikaðist uttanlands og vakrar og innligar heilsanir til merkisdagar; gull vert.

Eitt sjeyti ára langt tíðarskeið inniheldur sjálvandi nógv meira enn hesi fáu orð. Týðningarmest er tó tann parturin, ið snýr seg um menniskjað, Hans Paula Holm, verðins besta pabba. Hjartaliga tillukku á sjeyti ára føðingardegnum.

»Leikum fagurt á foldum – eingin trínur dansin undir moldum«

Súsanna

Føðingar

26. októbur bleiv Lín stórasystir, beiggin vígaði 4000 gr og var 53 cm. Foreldrini eru Hannelina Mørkøre og Óla Jákup Bech. Tey búgva í Keypmannahavn

Tann 3. september fékk Aksel eina lítlasystur. Hon vígaði 4070 gr og var 55 cm long. Gentan eitur Birgit. Foreldrini eru Judit Hansen og Janus Dam-Jacobsen.

23. oktober fingur Herborg Poulsen og Torkil V. Rasmussen í Tórshavn ein son. Hann vígaði 4025 gr og var 52 cm langur.

14. novembur fingur Rebekka Hansen og Birgir Holm, Tórshavn, eina dóttur. Hon var 52 cm long og vígaði 3130 gr.

13. novembur fingur Vanja Olivarsdóttir og Tróndur Salberg Rodmarsson, Kollafjørður, ein son. Hann var 55 cm langur og vígaði 4320 gr.

19. oktober fingur Kristvør Petersdóttir og Sonni Jacobsen, Hósvík, eina dóttur. Hon vígaði 3675 gr og var 54 cm long.

22. oktober fingur Annika og Elvi Joensen, Saltangará, ein son. Hann vígaði 3760 g og var 53 cm langur.

20. november fingur Anita Joensen og Tummas Albert Thomassen, Sandavágur, ein son. Hann vígaði 4090 gr og var 54 cm langur.